

Section 1 Source 1b: Tacitus, The Annals, 15,44

Sed non ope humana, non largitionibus principis aut deum placamentis decebat infamia, quin iussum incendium crederetur. ergo abolendo rumori Nero subdidit reos et quae sitissimis poenis adfecit, quos per flagitia invisos vulgus Chrestianos appellabat. auctor nominis eius Christus Tibero imperitante per procuratorem Pontium Pilatum supplicio affectus erat; repressaque in praesens exitiabilis superstitione rursum erumpet, non modo per Iudeam, originem eius mali, sed per urbem etiam.

Section 3 Source 2: Augustine of Hippo, Confessions, Book VIII, chap. VIII.19-XII.30

8. 19. Tum in illa grandi rixa interioris domus meae, quam fortiter excitaveram cum anima mea in cubiculo nostro, corde meo [...]. Hortulus quidam erat hospiti nostri [...]. Illuc me abstulerat tumultus pectoris, ubi nemo impedit ardenter item, quam mecum aggressus eram, donec exiret, qua tu sciebas, ego autem non [...].
20. Denique tam multa faciebam corpore in ipsis cunctationis aestibus, quae aliquando volunt homines et non valent, si aut ipsa membra non habeant aut ea vel conligata vinculis vel resoluta languore vel quoquo modo impedita sint. Si vulsi capillum, si percussi frontem, si consertis digitis amplexatus sum genu, quia volui, feci [...].
12. 28. [...] Ego sub quadam fici arbore stravi me nescio quomodo et dimisi habenas lacrimis, et proruperunt flumina oculorum meorum [...]. Iactabam voces miserabiles: "Quamdiu, quamdiu? cras et cras? Quare non modo? Quare non hac hora finis turpitudinis meae?".
12. 29. Dicebam haec et flebam amarissima contritione cordis mei. Et ecce audio vocem [...]: "Tolle lege, tolle lege". [...] aperui et legi in silentio capitulum, quo primum coniecti sunt oculi mei: *Non in coemissionibus et ebrietatis, non in cubilibus et impudicitias, non in contentione et aemulatione, sed induite Dominum Iesum Christum et carnis providentiam ne feceritis in concupiscentias*. Nec ultra volui legere nec opus erat. Statim quippe cum fine huiusc sententiae quasi luce securitatis infusa cordi meo omnes dubitationis tenebrae diffugerunt.
12. 30. [...] Convertisti enim me ad te, ut nec uxorem querarer nec aliquam spem saeculi huius stans in ea regula fidei, in qua me ante tot annos ei revelaveras, et convertisti luctum eius in gaudium multo uberius, quam voluerat, et multo carius atque castius, quam de nepotibus carnis meae requirebat.

Section 4 Source 1b: The Donation of Constantine

Atque decernentes sancimus, ut principatum teneat tam super quatuor precipuas sedes, Alexandrinam, Antiocenam, Ierosolimitanam, Constantinopolitanam, quam etiam super omnes in universo orbe terrarum ecclesias Dei [...]. Unde ut pontificalis apex non vilescat, sed magis quam terreni imperii dignitas gloria et potentia decoretur, ecce tam palatum nostrum, ut predictum est, quam Romanam urbem, et omnes Italiae seu occidentalium regionum provincias, loca et civitates prefato beatissimo Pontifici nostro Silvestro universalis Papae contradicimus atque relinquimus, et ab eo et a successoribus eius per hanc divalem nostram et pragmaticum constitutum decernimus disponenda, atque iuri sanctae Romanae ecclesiae concedimus permansura. Unde congruum perspexit nos strum imperium et regni potestatem in orientalibus transferri regionibus, et in Bizantiae provinciae optimo loco nomini nostro civitatem edificari, et nostrum illic constitui imperium, quoniam ubi principatus sacerdotum et Christianae religionis caput ab imperatore celesti constitutum est, iustum non est, ut illic imperator terrenus habeat potestatem.

Section 4 Source 3: Vigilantia Universalis

Vigilantia universalis regiminis assiduam sollicitudinem omnibus debentes saluti quoque vestrae providentes, quae in Romana synodo nuper celebrata, coram centum tredecim episcopis, nobis licet inmeritis presentibus, sicut canonice constituta, vobis notificare curamus, quia ad salutem vestram executores eorum vos esse optamus et apostolica auctoritate iubendo mandamus.

1. Primo nanque inspectore Deo est statutum, ut electio Romani pontificis in potestate cardinalium episcoporum sit, ita ut, si quis apostolicae sedi sine premissa concordi et canonica electione eorum ac deinde sequentium ordinum religiosorum clericorum et laicorum consensu intronizatur, non papa vel apostolicus sed apostaticus habeatur [...].
3. Ut nullus missam audiat presbyteri, quem scit concubinam indubitanter haberer aut subintroductam mulierem. Unde etiam ipsa sancta synodus hoc capitulum sub excommunicatione statuit, dicens: Quicumque sacerdotum, diaconorum, subdiaconorum post constitutum beatae memoriae predecessoris nostri sanctissimi Leonis papae de castitate clericorum, concubinam palam duxerit vel ductam non reliquerit, ex parte omnipotentis Dei auctoritate beatorum apostolorum Petri et Pauli precipimus et omnino contradicimus, ut missam non canet neque euangelium vel epistolam ad missam legit, neque in presbyterio ad divina officia cum iis qui praefatae constitutioni obedientes fuerint maneat, neque partem ab aecclesia suscipiat, quousque a nobis sententia super huiusmodi Deo concedente procedat.
4. Et precipientes statuimus, ut ii predictorum ordinum, qui eidem predecessori nostro obedientes castitatem servaverunt, iuxta aecclesias quibus ordinati sunt, sicut oportet religiosos clericos, simul manducet et dormiant et quicquid eis ab aecclesiis venit communiter habeant. Et rogantes monemus, ut ad apostolicam, communem scilicet vitam summopere pervenire student [...].
6. Ut per laicos nullo modo quilibet clericus aut presbyter obtineat aecclesiam nec gratis nec precio [...].
9. Ut per symonicam heresim nemo ordinetur vel promoveatur ad quodlibet aecclesiasticum officium.
10. Ut cuiuslibet ordinis clericis laici non iudicent nec aecclesiis eiecant [...].
13. Ut nullus laicus ad quemlibet gradum aecclesiasticum repente promoveatur, nisi post mutatum habitum secularem diurna conversatione inter clericos fuerit comprobatus.

Section 6 Source 1: Martin Luther, The Ninety-Five Theses

Amore et studio elucidande veritatis hec subscripta disputabuntur
Wittenberge, Presidente R. P. Martino Lutther, Artium et S. Theologie
Magistro eiusdemque ibidem lectore Ordinario. Quare petit, ut qui non possunt verbis presentes nobiscum disceptare agant id literis absentes.

In nomine domini nostri Hiesu Christi. Amen.

1. Dominus et magister noster Iesus Christus dicendo « Penitentiam agite. » omnem vitam fidelium penitentiam esse voluit.
2. Quod verbum de penitentia sacramentali (id est confessionis et satisfactionis, que sacerdotum ministerio celebratur) non potest intelligi.
3. Non tamen solam intendit interiorum, immo interior nulla est, nisi foris operetur varias carnis mortificationes [...].
5. Papa non vult nec potest ullas penas remittere preter eas, quas arbitrio vel suo vel canonum imposuit.
6. Papa non potest remittere ullam culpam nisi declarando, et approbando remissam a deo Aut certe remittendo casus reservatos sibi, quibus contemptis culpa prorsus remaneret [...].
20. Igitur papa per remissionem plenariam omnium penarum non simpliciter omnium intelligit, sed a seipso tantummodo impositarum.
21. Errant itaque indulgentiarum predicatorum ii, qui dicunt per pape indulgentias hominem ab omni pena solvi et salvare.
22. Quin nullam remittit animabus in purgatorio, quam in hac vita debuissent secundum Canones solvere.
23. Si remissio ulla omnium omnino penarum potest aliquid dari, certum est eam non nisi perfectissimis, i.e. paucissimis, dari [...].
27. Hominem predictant, qui statim ut iactus nummus in cistam tinnirer evolare dicunt animam.
28. Certum est, nummo in cistam tinniente augeri questum et avariciam posse: suffragium autem ecclesie est in arbitrio dei solius [...].
32. Damnabuntur in eternum cum suis magistris, qui per literas veniarum securos sese credunt de sua salute.
33. Cavendi sunt nimis, qui dicunt venias illas Pape donum esse illud dei inestimabile, quo reconciliatur homo deo.
34. Gratia enim ille veniales tantum respiciunt penas satisfactionis sacramentalis ab homine constitutas.
35. Non christiana predictant, qui docent, quod redemptoris animas vel confessionalia non sit necessaria contritio.
36. Quilibet christianus vere compunctus habet remissionem plenariam a pena et culpa etiam sine literis veniarum sibi debitam.
37. Quilibet versus christianus, sive vivus sive mortuus, habet participationem omnium bonorum Christi et Ecclesie etiam sine literis veniarum a deo sibi datam.
38. Remissio tamen et participatio Pape nullo modo est contemnda, quia (ut dixi) est declaratio remissionis divine [...].
48. Docendi sunt christiani, quod Papa sicut magis optat in veniis dandis pro se devotam orationem quam promptam pecuniam.